

Carlos Diz propón dende o primeiro momento **pensar as condicións de posibilidade e as condicións de funcionamento dun laboratorio desas características**. A idea de laboratorio soe asociarse a un lugar de experimentación pero tamén un lugar de control, comenta. Pon especial atención ás siglas do Co-Lab, entendido coma un “colaboratorio” no que poida participar unha rede ampla de axentes, que poidan –ao cabo do tempo- ensamblarse e reensamblarse continuamente.

Indica ademais, que o principal **dilema** é a **regulación dos participantes do Co-Lab**. A veciñanza é a verdadeira “experta” dos laboratorios vivos que son os seus barrios, coñecedora das súas memorias, dos seus dramas e dos seus conflitos. Mais a dúbida maior é saber cal será o papel do Concello e dos seus axentes, quen e como gobernará o laboratorio, e que graos de apertura e de liberdade poden existir entre as participantes en función desta relación ou deste control gobernamental. O risco entende é que se “politice” ademais de reflexionar sobre o xeito de modular e regular os resultados alí producidos, de tal modo **que revertan efectivamente na sociedade, e que o fagan do xeito máis libre e da maneira menos instrumentalizada posible**.

Aínda que a intervención das empresas será significativa, comenta, as asociacións ou entes privados tamén deben poder ser os primeiros beneficiados do alí acadado, polo que a súa orientación di debería ter como finalidade ser un espazo público e aberto. O risco sería que o privado se adiantase e que o Co-Lab non servise para traducir os seus experimentos en políticas públicas con efectos reais na vida da xente. O risco, tamén, é a propia lóxica do prototipado, que sendo aberta e nunca acabada pode dificultar a materialización dos procesos. **O Co-Lab debería ser activamente hospitalario, sabendo que un exceso de apertura, paradoxalmente, acaba desafiando habitualmente as condicións de posibilidade destes proxectos**.

Sinala ademais, que pode haber **dous tipos de sinerxias**: por una banda introducir **o Co-Lab no itinerario académico**, na traxectoria dos investigadores **ou ben propoñer unha idea de Co-Lab que dependerá de aspectos varios como a súa personalidade** (física, xurídica, política), **o perfil dos seus participantes** (e os graos de participación, pois seguramente haberá que definir distintos perfís en función das responsabilidades e dos compromisos), así como das **condicións e características infraestruturais do espazo**, que influirán directamente na vida temporal do proxecto e nos seus propios trazos distintivos que o definirán ante o conxunto da sociedade.

Por último, anota que aínda que teña una **natureza flexible no espazo e no tempo**, a súa pervivencia dependerá dunha boa pedagogía e unha boa explicación do proxecto. O reto está en conectar a esfera académica coa social vencellando os instrumentos do concello coas posibilidades que ofrece a universidade (relacións laborais, prácticas, bolsas de investigación, grupos), ou ben empregando o Co-Lab como unha plataforma a través da cal socializar a academia, achegala á rúa, e buscarlle un sentido práctico.